

N. DRAGIĆ, kadar iz filma *Dnevnik*

LIT.: *Milivoj Uzelac, Čovjek i slikar*, Riječ, 1925, 21; *Moderno slikarstvo u Francuskoj (Od impresionizma ka kubizmu)*, Mladost, 1925—26, 1; *Izložba Petra Dobrovića*, Vijenac, 1928, 7—8; *O slikarstvu u Jugoslaviji*, Književne novine, 1930, 11; *O Ivanu Meštroviću*, Mladost, 1932—33, 1; *Od prvih zagrebačkih slikarskih tradicija do evolucije u Parizu*, Pravda (Beograd), 1936, 205—208.

LIT.: Z. Vojnović, Dr. Josip Draganić, Prikazi o umjetnosti, Književnik 1935, 11—12. — B. Mašić, (Nekrolog), Novosti, 1936, 241. V. T. K.

DRAGANJA, Vinko, slikar (Split, 20. II. 1856 — 6. V. 1926). Studirao bogosloviju u Dubrovniku i Splitu. Slikarstvo učio privatno u Splitu (E. Vecchietti) i Zadru (J. Rossi). Završio Akademiju u Firenci. U Split se vraća 1890, živi kao redovnik u dominikanskom samostanu. U Firenci radi pod utjecajem tal. verista i macchiaiuola (*Trg Michelangela*, *Autoportret*). U Splitu se priklanja realizmu, bliskom starijem mletačkom slikarstvu, naročito u obiteljskim portretima (*Portret majke*, *Portret oca*, *Emanuel Vidović*, *Ante Katunarić*). Slika pejzaže, mrtve prirode, žanr-prizore (*Jematva u splitskom polju*) i sakralne kompozicije, posljednje u akademskoj maniri (*Apoteoza Ružarija*). Sudjelovao na skupnim izložbama. Djela mu se čuvaju u dominikanskom samostanu u Splitu.

LIT.: D. Kečkemet, Vinko Draganja, Split 1975. — F. Dreh, Dvije Draganjine slike u Veloj Luci na otoku Korčuli, Prilozi — Dalmacija, 1986—87. D. Ki.

DRAGANJIC, Matej, zlatar (XVI. st.); rodom iz Zadra. Spominje se u Splitu 1565—73. kao priznati majstor umjetničkoga obrta. Izrađivao je nakit i složenije predmete od plemenitih kovina za crkv. upotrebu. Jedini je očuvani njegov rad srebrni kalež s grbom obitelji Papalić, na kojemu se i potpisao. Umjetnine pokazuju bitne odlike domaćega zlatarstva i zakasnijelu primjenu gotičkoga dekora u skladnoj cjelini renesansnoga oblika.

LIT.: C. Fisković, Zadarski zlatar Mare Draganjić, Radovi HIJZ, 1968, 13—14. — D. Diana, N. Gogala i S. Matijević, Riznica splitske katedrale, Split 1972. — K. Prijatelj i N. Gatin, Splitska katedrala, Zagreb—Split, 1991. I. Fis.

DRAGARIĆ, Nikola, slikar (Varaždin, 18. III. 1889 — Karlovac, 10. XII. 1981). Polazio je Školu za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu (F. Kovačević). God. 1921—42. bio je knjigoveža u Karlovcu. U početku slika u duhu secesije i Proletnoga salona, poslije naglašava konstruktivno shvaćanje oblika (*Usamljeni jablan*, 1921; *U kavani*, 1922; *Kupačice*, 1942). Poslije 1945. napušta predmet i motive svodi na osnovne obrise (*Zima*, 1967). God.

A. DRAGOMANOVIĆ i R. NIKŠIĆ, poslovno-trgovačka zgrada u Zagrebu

1945—63. radio je scenografije za karlovačko kazalište. Samostalno izlagao u Karlovcu 1919, 1924, 1967. i 1980.

LIT.: P. Skutari, Život i djelo Nikole Dragarića (katalog), Karlovac 1980. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II. Zagreb 1988. Ž. Sa.

DRAGIĆ, Nedeljko, karikaturist i autor animiranih filmova (Paklenica kraj Novske, 13. IX. 1936). Studirao pravo u Zagrebu. Karikature objavljuje od 1953, a od 1960. bavi se crtanim filmom. Važna su mu ostvarenja *Elegija* (1965), *Krotitelj divljih konja* (1967), *Možda Diogen* (1968), *Idu dani* (1969), *Tup-tup* (1972), *Dnevnik* (1974) i *Dan kad sam prestao pušiti* (1982). Član Američke filmske akademije od 1973. Knjigu karikatura *Leksikon za nepismene* objavio u Zagrebu 1965. i Berlinu 1967. Ilustrirao knjige *Uh, ta matematika* (1979) i *Brljanje o geometriji* (1981). Odlikuje se bogatim i samostalnim grafičkim izrazom. Crtež, izrazito linearan, nikada nije podređen anegdoti. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1959, 1974), Rovinju (1965) i Slavonskome Brodu (1975). Crta stripove, bavi se scenografijom, grafičkim i tehničkim oblikovanjem. K. Ma.

DRAGIŠIĆ, selo uz cestu Vodice — Bribirske Mostine. Na platou uzvisine *Gradina* nalaze se ostaci prapov. naselja utvrđenog zidinama, unutar kojih su nađeni zidovi rim. zgrada, a na ist. padini uzvisine željeznodobni i rim. grobovi bogati priložima (nakit, keramika, keltski i rim. novci). I od Gradine, u njezinu podnožju, vide se tragovi rim. ceste.

LIT.: Z. Brusić, Gradinska utvrđenja u šibenskom kraju, Materijali, XII, Zadar 1976.

DRAGOJEVIĆ, Danijel, književnik (Vela Luka, 28. I. 1934). Školovao se u Dubrovniku i Zagrebu. Piše pjesme, prikaze i poetsko-esejističku prozu. Suradivao u listovima i časopisima »Književna tribina«, »Oslobođenje«, »Slobodna Dalmacija«, »Telegram«, »Razlog«, »Republika«, »Forum« i dr. Bio je urednik i suradnik emisija o lik. umjetnostima na Radio-Zagrebu.

BIBL.: Kosta Angeli Radovani, Zagreb 1961; Albert Kinert, Zagreb 1963; O Veronici, Belzebubu i kucanju na neizvjesna vrata, Zagreb 1970; Izmišljotine, Zagreb 1976. Ž. Sa.

DRAGOMANOVIĆ, Aleksandar, arhitekt (Banja Luka, 7. VI. 1921). Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1951 (A. Albini), gdje iste godine postaje asistent, a od 1973. profesor. Projektira uglavnom građevine društvene namjene: trgovačke, poslovne i obrazovne centre. Izvedena djela odlikuju se profinjenim smislom za odnose volumena, studioznom obradom detalja, brižljivim izborom materijala i lakoćom konstrukcije: vratarnica tvornice TUNT u Sessvetskom Kraljevcu (1952), poslovna zgrada »Vagongradnje« u Beogradu (1956—64), Kemijski institut u Skoplju (1964), robna kuća »Nama« u naselju Trnskom u Zagrebu (1966, nagrada »V. Kovačić«), robne kuće u Vukovaru (1966), Novom Sadu (1967. i 1970) i Vinkovcima (1972) te Sveučilišni računski centar u Zagrebu (1972, nagrada »V. Kovačić«). S N. Kučanom projektirao paviljon konfekcije na Zagrebačkom veleajmu (1968, preseljen u Prašku, izgorio), s R. Nikšićem kombinirane dječje ustanove u Sopotu (1977) i poslovno-trgovačku zgradu u Aveniji Vukovar u Zagrebu (1981). Dobitnik je prvih nagrada na natječajima za servisni paviljon na Glavnom kolodvoru (1960, s N. Kučanom), Dom televizije (1963), i rješenje zapadnoga ulaza (1970, s R. Nikšićem i E. Šmidenom), sve u Zagrebu te za Memorijalni kompleks na Petrovoj gori (1979, s V. Bakićem), za zgradu ministarstva vanjskih poslova u Alžiru (1983, s E. Šmidenom), za osnovnu školu u Makarskoj (1988, s Miroslavom Dragomanovićem) te za poslovne zgrade INGRE (1989) i Zagrebačke banke (1990) u Zagrebu.

LIT.: B. Magaš, Robna kuća Nama, Trnsko, Zagreb, Arhitektura, 1967. — B. Pavlović, Arhitekt Aleksandar Dragomanović, ČIP, 1968, 185. — Ž. Domljan, Poslijeratna arhitektura u Hrvatskoj, ŽU, 1969, 10. — V. Gvozdanović, Neke neostvarene ideje poslijeratne hrvatske arhitekture, ibid., 1969, 10. — I. Maroević, Novo u starom u arhitekturi Hrvatske, Arhitektura, 1975, 154. — N. Šegvić, Interpolacija osnovni oblikovni element grada, ibid., 1975, 154. — T. Premerl, Poslovna zgrada u funkciji grada, ČIP, 1980, 360. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, Arhitektura, 1986, 196—199. J. M. M.

DRAGOSALIĆ, Radoje (Radoje s Neretve), drvodjelac, štitar i slikar (XV. st.). Učio je 1427—31. kod štitara Radašina Junčića u Dubrovniku, a 1437. spominje se kao samostalni majstor u Kotoru, gdje ima svoju radionicu i učenika Vukića Vučetića iz Drijeva. God. 1439. ima radionicu u Dubrovniku u koju prima učenike i pomoćnike Vukana Hostojičića, Vukašina Račića, Nikolu Radanovića, Radića Brančića i Raska Radeljevića. God. 1443. obvezao se izraditi i oslikati dvije škrinje Marinu Juniju de Cruceu, a 1452. preuzeo je zajedno sa slikarom Ivanom Ugrinovićem izradbu tri stotine štitova za potrebe Dubrovačke Republike. Posljednji put se spominje 1454.

LIT.: J. Tadić, Građa. — V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1964. N. B. B.